

værende Lov udløber den 1. April, og faar vi ikke Loven revideret, vil det være ensbetydende med, at vi falder tilbage paa Loven af 1919. Den højtærede Minister har derfor været nødsaget til at fremsætte Forslag, og han har fremsat et Forslag, der er fuldt sagligt begrundet, og som jeg er overbevist om har Tilslutning langt ind i Landbrugernes Kreds.

Pinstrup: Jeg skal tage det mindste først og gøre nogle Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Olufson, der nu forlod Talerstolen. Han ilede til at begynde med den højtærede Minister til Hjælp med Hensyn til Tallene. Dem skal jeg nu siden beskæftige mig med, naar jeg kommer til den højtærede Ministers Udtalelser; de Tal er og bliver gale, hvor mange der saa iler Ministeren til Hjælp. Det, der var af nogen Interesse i det ærede Medlems Udtalelser, var dette, at han tog sig for at paavise, hvor ringe det Tilskud var pr. Ko, som gaves til Kontrolforeningerne; det betød i Virkeligheden ingenting efter hans Mening. Jeg forstaaer bare ikke, hvorfor han saa ikke tog Konsekvensen og foreslog Bevillingen strøget. Det er jo med denne Bevilling ganske som med de andre Bevillinger, at naar man regner det ud pr. Ko, bliver det ikke meget, men Erfaringen har vist, at det alligevel er disse Bevillinger, der holder sammen paa Arbejdet og holder det i Gang, saaledes at det kommer de mange til Nytte.

Til Slut anstillede det ærede Medlem nogle Betragtninger om, at der var slet ingen Grund for Landbruget til at besvære sig over Forholdene, de var ikke saa gale. Han kunde ganske vist ikke benægte, at Smørret koster 3 Kr. i Aar, medens det i Fjor kostede 6, og det er dog en Forskel. Han talte ogsaa om Mælkeprisen, der før Krigen var 9,5 Ø. pr. Liter og nu er 15 Ø. Der er jo ikke saa forfærdelig stor Forskel, og det ærede Medlem glemmer at tage Produktionsudgifternes Stigning fra før Krigen indtil nu i Betragtning; de er jo steget i et ganske andet Forhold end Forholdet mellem 9,5 og 15. Skulde man tro det ærede Medlem paa hans Ord, var der absolut ingen Krise for Landbruget. Den højtærede Minister mente, at der var en Krise, men man kunde da ikke faa andet ud af det ærede Medlem Hr. Olufsons Udtalelser, end at der ikke var noget som helst i Vejen, men at alt var i god Gænge. Det kommer maaske af, at det ærede Medlem ikke er Jordbruger længere. Han fik heller ikke Lejlighed til at indkassere den mægtige

Høst, han talte om. Det er udmærket at have en god Høst, men andre Forhold, Prisforhold, Valutaforhold o. s. v., kan ganske vist nemt stille det saadan, at der bliver Underskud paa det Aar, der har haft den gode Høst, medens der kan være Overskud paa det Aar, der har haft den daarlige Høst, saadan er Forholdet. Saa skal jeg for øvrigt ikke beskæftige mig mere med det ærede Medlem.

Forslaget har jo faaet en krank Skæbne, en ilde Modtagelse her i Tinget, thi saa at sige alle, der har haft Ordet, er gaaet pure imod det med Undtagelse af Regeringspartiets Ordfører. Selv det radikale Venstres Ordfører gik afgjort imod Forslaget, saa der er ikke noget videre Haab i saa Henseende for den højtærede Minister. Ganske vist optraadte det ærede Medlem Hr. Mads Larsen for at stive Ministeren af; hans Udtalelser maatte opfattes saaledes, at han i alt væsentligt billigede Forslaget. Saa kan der jo være Anledning til at anstille Betragtninger over, hvor det radikale Parti nu staar overfor Spørgsmaalet, men man maa vel antage, at der er et Flertal bagved Ordføreren for dette Parti.

Det ærede Medlem Hr. Mads Larsen gjorde gældende, at nu var der ikke mere Brug for lette Heste, og der var heller ikke Brug for svære Heste, men kun for Husmandsheste. Jeg ved nu ikke, hvad det ærede Medlem forstaaer ved Husmandsheste, thi det er da ikke Husmandsbrug alt sammen her i Landet. Jeg tror, Husmandsbrugene omfatter saadant noget som en Ottendedel af Landbrugsjorden, og der skal jo ogsaa Heste til at dyrke den øvrige Jord, den svære Jord, og det er alligevel ikke sikkert, at de smaa Husmandsheste kan klare det hele. Det tror jeg ikke — det er maaske heller ikke en Gang det ærede Medlems Mening —, og at vi maa have en stærk, dyb, bred og trivelig Hest, der er stærk nok til at bearbejde den danske Jord, hvordan den saa er, er ganske givet. Jeg vil hævde, at de Heste, vi arbejder med i Jylland, kan man egentlig ikke sige er for store, naar de bare i Forhold dertil er tilstrækkelig dybe og brede og trivelige.

Dernæst sagde det ærede Medlem, at man ikke saadan maatte angribe Ministeren for hans Forslag. Det er en ny Lære fra radikal Side. Jeg har været saa længe her i Tinget, at jeg har oplevet Aar, hvor man fra radikal Side saa vist ikke har nægtet sig noget i saa Henseende. Selv om der ikke har været saglige Grunde for Angreb, har man i Regelen ikke holdt sig tilbage i saa Henseende. Men Angrebene paa dette